

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὸ Ἱερὸ Νησί τῆς Κιμώλου

Ἱερὸ Προσκύνημα στὴν Ὁσία Μεθοδία τὸ «ἀκοίμητο καντήλι τοῦ Αἰγαίου»

Τὴν Δευτέρα, 28ῆς Αὐγούστου 2018 ἑκ. ἡμ., † Μνήμη τοῦ Ὁσίου Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, μία Ὁμάδα δεκαπέντε Προσκυνητῶν συγκεντρώθηκε τὸ πρωῖ στὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς, προκειμένου νὰ συνοδεύσῃ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας Ἰωρῶπου καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, σὲ ἓνα Προσκύνημα, τὸ ὁποῖο ποθοῦσε νὰ πραγματοποιηθῇ ἀπὸ ἐτῶν...

Προορισμός τους, τὸ Ἱερὸ Νησί τῆς Κιμώλου καὶ τὸ Ἡσυχαστήριον τῆς Ὁσίας Μεθοδίας († 5ῆς Ὀκτωβρίου 1908), ἡ ὁποία «νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῆ, θεῖα χαρίσματα λαβοῦσα», διέλαμψε ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνη, σκευὸς τῆς Χάριτος γενομένη, πηγὴ ἰαμάτων, παραμυθία καὶ στηριγμὸς τῶν κατοίκων τοῦ Νησιοῦ καὶ ἰδίως τῶν γυναικῶν.

Ἡ μετάβαση μὲ τὸ ἐπιβατηγὸ πλοῖο τῆς γραμμῆς διαρκεῖ πλέον τῶν ὀκτῶ ὥρων... **Οἱ** Προσκυνηταὶ εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐτοιμασθοῦν μὲ προσευχῆ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀτενίσουν γιὰ λίγο στὰ λιμάνια τῶν κυκλαδίτικων νησιῶν (Κύθνος, Σέριφος, Σίφνος, Μῆλος), τὰ λευκὰ χωριά τους μὲ τοὺς γαλάζιους τρούλους τῶν Ναῶν, τὰ ψαροχώρια...

Ἡ Κίμωλος ἔχει μόνο ἓνα χωριό, μὲ τὸ ὄνομα ...Χωριό, μὲ λίγους οἰκισμοὺς στὰ περὶχωρα. **Ὅ**λοι κυκλοφοροῦν πε-

ζοι στὰ στενά καί γραφικά σοκάκια του. Σὲ ἓνα ἀπ' αὐτά, λίγα μέτρα κάτω ἀπὸ τὴν κεντρικὴ πλατεία, διέμεναν οἱ Προσκυνηταί.

Μετὰ τὴν τακτοποιήσι στὰ καταλύματά τους, κατευθύνθηκαν πρὸς τὸν περιφημο Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Παναγίας Ὁδηγήτριας, πρὸς συνάντησιν τοῦ π. Δημητρίου, μοναδικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Νησιοῦ, προκειμένου νὰ τοὺς ξεναγήσῃ σὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ σεβάσματα τοῦ Χωριοῦ.

Μία «καλησπέρα» ἔλεγε περνώντας ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας καὶ εἴκοσι τοῦ ἀνταπέδιδαν, καθὼς καὶ στοὺς ἀκολούθους του, οἱ εὐγενεῖς καὶ εὐσεβεῖς Κιμῶλιοι...

Ἡ Κίμωλος, ἐκτάσεως μόλις 53 χιλ., ἀριθμεῖ 910 κατοίκους καὶ περισσότερο ἀπὸ ὀγδόντα Ναοὺς καὶ ξωκκλήσια...

Οἱ περισσότερες Ἐκκλησίες εἶναι «οἰκογενειακές», καὶ τὴν φροντίδα τους ἐπιμελοῦνται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν οἱ ἀπόγονοι τῶν κτιτόρων, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐφημέριος, ὁ ὁποῖος προσφέρει συχνὰ καὶ χειρονακτικὴ ἐργασία

Στὸ Χωριὸ ὑπάρχουν περισσότερο ἀπὸ τριάντα Ναοί, ἐκ τῶν ὁποίων δώδεκα χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸν ΙϚ' αἰῶνα ἕως τοῦ ΙΗ'. Διακρίνονται γιὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τους ἀξία, τὰ τέμπλα καὶ τὶς ἱερὲς Εἰκόνες τους, τῶν ὁποίων σημαντικὸς ἀριθμὸς εἶναι ἔργα τοῦ Ἐμμανουὴλ Ἱερέως Σκορδίλη, Κρητὸς Ἀγιογράφου (ΙϚ' αἰ., ἐδημιούργησε καὶ Σχολή, ΙϚ'-ΙΗ' αἰ.), καθὼς καὶ τοῦ Δευτερεύοντος Σίφνου Ἀγαπίου Πρόκου (τέλος τοῦ ΙΗ' αἰ. καὶ ἀρχές τοῦ ΙΘ'). Εἰκόνες τοῦ τελευταίου ὑπάρχουν καὶ σὲ πολλὰ Κιμωλιάτικα σπίτια.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ὁ Ἐφημέριος τοῦ Νησιοῦ εἶναι καὶ κλειδοῦχος τῶν Ἱερῶν Ναῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ὅταν δὲν λειτουργοῦνται παραμένουν κλειστοί, γιὰ λόγους ἀσφαλείας.

* * *

Ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τῆς Κιμῶλου, ἡ Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια τιμᾶται στὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἐκτίσθη στὴν θέσι βασιλικῆς τοῦ ΙΖ' αἰ. μὲ τὴν

προσωπική εργασία όλων τῶν κατοίκων τοῦ Νησιοῦ, οἱ ὅποιοι ἐκοπίασαν μὲ ζήλο καὶ ἀφιλοκερδῶς ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη, 1867 καὶ 1874, καὶ τοῦτο μόνο τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν θησαυρῶν τοῦ Ναοῦ, δεσπόζουν τὰ ἅγια Λείψανα τῆς Ὁσίας Μεθοδίας καὶ ἡ μεγάλη Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας Ὁδηγητρίας, ἡ τέχνη τῆς ὁποίας ἀνάγεται στοὺς παλαιολόγειους χρόνους (ΙΕ΄ αἰ.) καὶ στὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ἰδιαίτερος ὁ ἀείμνηστος Μαστρο-Φώτης Κόντογλου στὶς σημειώσεις του γιὰ τὴν Κίμωλο:

«Οἱ Κιμωλιᾶτες εἶναι φιλόξενοι, δουλευτάδες καὶ θρησκοί... Ἀυτό τὸ μικρὸ χωριὸ ἔχει ἔντεκα παλιές ἐκκλησιές, στολισμένες οὐλές μὲ ἀρχαῖα κονίσματα... Ἀνάμεσα στὶς εἰκόνες οἱ πιὸ σπουδαῖες εἶναι οἱ Παναγιές. Ἡ παλαιότερη βρίσκεται στὴ μεγάλη ἐνοριακὴ ἐκκλησιά... Εἶναι Ὁδηγήτρια μεγάλη κι ἀσημωμένη, μαύρη στὸ πρόσωπο καὶ στὰ χέρια, ὅπως οὐλές οἱ παλιές. Ἡ τέχνη της δείχνει πὼς ἦρθε ἀπὸ πάνου, ἀπ' τὴν Πόλη ἢ ἀπ' τὴ Σαλονίκη... Ἔχω τὴν ἰδέα πὼς εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ παλιές Παναγιές ποὺ βρίσκονται στὴν Ελλάδα κι ἀπὸ τὶς πιὸ ἀσυνήθιστες».

Ὁ Φ. Κόντογλου, μὲ ὄδηγὸ ὄχι μόνο τὴν μαστοριά, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν Παναγία μας, ἐφιλοκάλισε τὴν ἱερὰ Εἰκόνα σὲ ἀσπρόμαυρο σχέδιο, ἀποτυπώσας τὰ δυσδιάκριτα χαρακτηριστικὰ τοῦ Προσώπου Αὐτῆς. Στὸ Ναὸ φυλάσσεται ἐπίσης μιὰ Εἰκόνα τῶν Εἰσοδίων, ἔργον τοῦ ἰδίου τοῦ Κόντογλου.

***

Ἄφου ἔψαλαν οἱ προσκυνηταὶ ἓνα «Ἄξιόν ἐστι» στὴν Παναγία μας καὶ τροπάριά τιν τῆς Ἁγίας, ἀσπαζόμενοι τὰ ἱερὰ Λείψανα τῆς Ὁσίας καὶ τὴν σεπτὴ

μορφή τῆς Παναχράντου, ὁ π. Δημήτριος, κατὰ παράκλησιν τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας, τοὺς διηγῆθηκε ἐν ὀλίγοις τὸν Βίον τῆς Ὁσίας Μεθοδίας.

Κατευθίνθησαν ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸν τόπον ἀσκήσεως τῆς Ὁσίας. Ἐπὶ τοῦ ἐρειπωμένου ἀσκητηρίου τῆς ἐκτίσθη τὸ ἔτος 1962 Ἱερὸς Ναὸς, πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας μας τῆς Ἐλεούσης καὶ τῆς Ὁσίας Μεθοδίας.

* * *

Ἡ Ὁσία Μεθοδία ἐγεννήθη τὴν 10ην Νοεμβρίου τοῦ 1865 ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς Ἰάκωβο, τὸ γένος Σάρδη, καὶ Μαρία, τὸ γένος Λογοθέτου. Ἐλαβε κατὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα τὸ ὄνομα Εἰρήνη.

Ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἐδείκνυε τὸν πόθον νὰ γίνῃ Μοναχὴ, ἀλλὰ ὑποτασσομένη στὸ θέλημα τῶν γονέων τῆς, ἐνυμφεῦθη ναυτικόν τινα ἐκ τῆς νήσου Χίου, τὴν 27ην Δεκεμβρίου 1882. Κατὰ τὴν ἀξεχνίαστη ὁμως Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, τὸ πλοῖο τοῦ συζύγου τῆς ἐνανάγησεν στὰς ἀκτὰς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας...

Ἡ νεαρὰ χῆρα, ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ εὐσεβεστάτου Ἱερέως π. Γεωργίου Λογοθέτου, ἀξιώθηκε τοῦ πόθου τῆς: ἔλαβε τὴν μοναχικὴν κουρὰν μὲ τὸ ὄνομα Μεθοδία.

Ἐγκαταστάθηκε σὲ ἐρημικὸ κελλί τῆς, στὸ «Στιάδι», στὸ ἀκατοίκητο Μέσα Κάστρο, πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου. **Στὴν «ἐγκλείστρα»** αὐτὴ ἀσκήτευσεν νομίμως παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἔζησε σὲ Μοναστήρι, τηρήσασα μὲ μεγάλη ἀκρίβεια καὶ προσοχὴ τοὺς μοναχικοὺς κανόνες.

Μὲ τὶς προσευχὰς τῆς, τὶς μετάνοιες, τὴν νηστεία, τὴν ἀγρυπνία, τὸ πένθος, τὴν ταπείνωσι καὶ τὶς ἀγαθοεργίες, ἀνέβη τὴν οὐρανόδρομον κλίμακα τῆς καθάρσεως καὶ τοῦ φωτισμοῦ καὶ ἔγινε σκῆνωμα τῆς Θείας Χάριτος. **Ἀνέδειξε** δὲ τὸ «σπήλαιό» τῆς ἱερὸν τόπον, ὁ ὁποῖος κυριολεκτικῶς καὶ νοητῶς εὐωδιάζε..., ἀλλὰ καὶ διδασκαλεῖον, κατὰ τὶς περιόδους ὅπου δεχόταν ἐπισκέψεις ἀπὸ τὶς μαθητρίδες τῆς (στὶς νηστεῖες παρέμενε ἐγκλειστη).

Διὰ μέσου αὐτῶν ἔγινε γιὰ ὅλους τοὺς Κιμωλίους στήριγμα, ἔμπνευσις καὶ μεσίτρια. Τὸ «εὐλογημένο ἔλαιον» τοῦ κανδηλίου τῆς ἐθεράπευε τοὺς πάσχοντες σωματικὰ ἢ ψυχικὰ...

Σὲ ἡλικία 43 ἐτῶν καὶ μετὰ ἀπὸ ὀλιγοήμερη ἀσθένεια, παρέδωσε ὀσιακῶς τὸ πνεῦμά της εἰς Ὁν ἠγάπησε, τὴν 5ην Ὀκτωβρίου 1908.

Στὴν συνείδησι τῶν συμπατριωτῶν τῆς ἦταν Ἁγία ἤδη ζωσα, καὶ μετὰ τὴν ὀσιακὴ τῆς κοίμησι ἀβίαστα ὁ εὐσεβῆς λαὸς συνέχισε νὰ καταφεύγη προσευχητικῶς εἰς αὐτήν, ὡς μεσίτριαν καὶ προστάτιδα τοῦ Νησιοῦ.

Μάλιστα, στὶς 15 Αὐγούστου 1946 οἱ Κιμῶλιοι συνέταξαν καὶ ὑπέγραψαν *Μαρτυρικόν*, μὲ τὸ ὁποῖο ἀνεγνώριζαν τὴν Ὀσίαν «πολιοῦχον καὶ κηδεμόνα τῆς Νήσου καὶ μεγάλην αὐτῶν εὐεργέτιδα».

«...Τοιαύτη, ἔμπλεως πνεύματος Χριστοῦ, “σκεῦος ἐκλογῆς”, *Εὐλογία Θεοῦ, Εὐαγγέλιον ζῶν, ὑπῆρξε διὰ τὴν προσφιλεῆ ἡμῶν μικρὰν πατρίδα Κίμωλον ἢ ἐπὶ ἔτη μακρὰ ὀσίως καὶ ἐν ἀσκήσει τὸν βίον διανύσασα ἐντὸς κελλίου ἐν τῷ “μέσα λεγομένῳ Κάστρω”, παρὰ τὸν ναὸν τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Μεθοδία μοναχῆ, τὸ γένος Ἰακώβου Σάρδη, μεγίστην ἠθικὴν, πνευματικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἀσκήσασα ἐπίδρασιν ἐπὶ τὰς ψυχὰς μικρῶν καὶ μεγάλων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, νέων καὶ νεανίδων, καὶ γεννήσασα ἐν ταῖς ψυχαῖς πάντων ἡμῶν κοινήν τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ ἡμετέρα πατρὶς ἐκ πολλῶν ἀντιξοοτήτων καὶ δεινῶν περιστάσεων κατὰ καιροῦς ἀπαλλαγείσα, ἐσχάτως δὲ καὶ κατὰ τὸν φρικαλέας μνήμης δεῦτερον Παγκόσμιον Πόλεμον μόνῃ αὐτῇ, ἢ μικρὰ ἡμῶν πατρὶς Κίμωλος ἐξ ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν μὴ πατηθεῖσα ὑπὸ βαρβάρου ἐχθρικοῦ ποδὸς ὀφείλει τοῦτο εἰς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (Ὁδηγητρίας) τὴν κραταιὰν ἀντίληψιν καὶ τῆς ὀσίας ταύτης συμπολίτιδος ἡμῶν Μεθοδίας μοναχῆς, εἰς τῶν προσευχῶν αὐτῆς τὴν προστασίαν καὶ ἐνέργειαν.*

Τῆς πεποιθήσεως ταύτης φορεῖς οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι *Τερεῖς, Κοινοτικοὶ Ἄρχοντες, Πρόκριτοι καὶ ὁ λαὸς τῆς νήσου Κιμῶλου, εὐγνώμονες πρὸς τὴν ὀσίως καὶ ἐν ἀσκήσει ἐν μέσῳ ἡμῶν ὡς δρόσον ἀπ' οὐρανοῦ διανύσασαν τὸν βίον καὶ τῇ 5ῃ Ὀκτωβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1908, ἡμέρα Κυριακῆ, τελευ-*

τήσασαν Μεθοδιαν μοναχὴν, ἔγνω-
μεν καὶ γραφῇ εἰς τὰς ἐπομένους
γενεὰς νὰ παραδώσωμεν αὐτήν, ἵνα
τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ τέκνα τῶν τέ-
κνων ἡμῶν ὁμοίως ἡμῖν τὸν αὐτὸν
πρὸς ἡμᾶς σεβασμὸν καὶ τὴν αὐτὴν
εὐγνωμοσύνην, ὡς πρὸς πολιουῶχον

**καὶ κηδεμόνα τῆς μικρᾶς ἡμῶν πατρίδος πρὸς τὴν ἐν ὀσίαις
Μεθοδιαν μοναχὴν ἀποβλέπωσι καὶ τιμῶσι.**

Ἐφ' ᾧ συνετάξαμεν εἰς μνήμην αἰώνιον τὴν παροῦσαν μαρ-
τυρίαν καὶ ὑπογράφομεν αὐτὴν ἰδίαις χερσίν ἐν φόβῳ Θεοῦ
καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς δόξαν αὐτῶν, τῶν ἐγει-
ρόντων κατὰ καιροὺς ὡς στήλας φωτός, ἄνδρας ἢ γυναῖκας
τοιούτους, ὥστε ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ζωῆς ταύτης νὰ καθοδηγῶσι
τὸν νέον Ἰσραὴλ εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, τὴν ὑπεσχημένην
τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν.

Ἐν Κιμῶλῳ τῇ 15ῃ Αὐγούστου 1946

Ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Κιμῶλου

Οἰκονόμος Σπυρίδων Ἰ. Ράμφος

Οἱ ἄλλοι ἱερεῖς .....».

(Ὅσια Μεθοδία ἡ ἐν Κιμῶλῳ ἀσκήσασα, Αρχιμ. Ἐμμανουὴλ Ἰ. Καρπαθί-
ου, Ἐκδόσις Φοῖνιξ, Αθήναι, 1947).

* * *

Στὸ στενόν, κατανυκτικὸ Ναῦδριον τῆς Ὀσίας, ἀφοῦ ἔψαλαν
τὸ Ἀπολυτίκιόν της καὶ ἄλλα τροπάρια ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ, ὁ Σε-
βασμ. Ποιμένας μας καὶ οἱ συνοδοὶ του προσεκύνησαν ἕνας-
ἕνας, ἀποθέσαντες αἰτήματα ποικίλα στὴν ὀσία Ἀσκήτρια.

Ἐν συνεχείᾳ προσεκύνησαν πλησίον τοῦ Ναῦδρίου στὸν
Ἱερὸν Ναὸν τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, τὸν παλαιότερο τοῦ
Νησιοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκτίσθη τὸ ἔτος 1592, ὅπως ἀναφέρεται σὲ
ἐντοιχισμένη μαρμαρίνη ἐπιγραφή δίπλα στὴν νότιο πύλη
τοῦ Ναοῦ. **Στὸν** Ναὸ αὐτό, τὸν ὁποῖον στολίζουν ἕνα ζωγρα-
φιστὸ τέμπλο καὶ θαυμάσιες ἱερὲς
Εἰκόνες, κατέφευγον οἱ Κιμῶλιοι σὲ
πειρατικὴ ἐπιδρομῇ.

Στὰ βόρεια του Κάστρου, προσε-
κύνησαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου
Ἰωάννου Χρυσοστόμου (τοῦ ΙΖ' αἰ.),

καὶ στὰ δυτικά, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, (τοῦ ΙΖ' αἰ.), γνωστὸν ὡς Παναγιά τοῦ Κονόμου, μὲ τρουῖλλο, τέμπλο μὲ γραπτὴ διακόσμηση καὶ ξυλόγλυπτα βημόθυρα. **Ἡ** Εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸ τέμπλο εἶναι ἔργο τοῦ ΙΖ' αἰ., κρητικῆς τέχνης ὅπως καὶ ἄλλες εἰκόνες τοῦ Ναοῦ, ὑπάρχουν δὲ καὶ ἔργα τοῦ Δευτερεύοντος Σίφνου.

Ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάνυξις τοῦ ἱεροῦ Προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας καὶ τῶν ἄλλων Ναῶν κατέκτησε τὶς καρδιὰς τῶν Προσκυνητῶν καὶ ἀφάνισε τὸν κόπον τοῦ πολυῶρου ταξιδίου τους.

* * *

Τὴν ἐπομένη, Τρίτη, 29η Αὐγούστου 2018 ἐκ. ἡμ., † Μνήμη τῆς Ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας καὶ ἡ συνοδία του, ἀφοῦ ἐπανέλαβαν τὸ προσκύνημα στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ὁδηγητρίας καὶ στὴν Παναγία Ἐλεῦσα, προκειμένου νὰ ἀσπασθοῦν γιὰ τελευταία φορὰ τὰ ἱερὰ Λεῖψανα τῆς Ὁσίας καὶ τὸν τόπον ἀσκήσεως τῆς, ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια μὲ τὸ ἴδιο πλοῖο τῆς γραμμῆς... **Ἦσαν** ὅμως πλουσιώτεροι, εὐλογημένοι καὶ εὐγνώμονες πρὸς τὴν Ὁσία Μεθοδία, τὸ «ἀκοίμητο καντήλι τοῦ Αἰγαίου», γιὰ τὶς δωρεὰς τοῦ διημέρου αὐτοῦ Προσκυνημάτων καὶ τὴν τόσο αἰσθητὴ παρουσία τῆς...

† Γ.Ι.Μ.

